

[Jan Petersen]

parter har samarbejdet med Socialministeriet og meddelt, hvad de synes. Vi må vel for pokker have lov at foretage en selvstændig vurdering og også udbygge forberedelsesarbejdet på de punkter, hvor rapporten ikke giver tilstrækkelige svar, måske endda ikke engang giver tilstrækkelige analyser, og det er faktisk sådan med denne rapport, at den ikke tilstrækkeligt berører førtidspensionsområdets problemkompleks, og det er vel for så vidt også grunden til, at det udspil, som den tidligere socialminister havde i skuffen – eller nåede det endda at blive fremsat? – ikke var tilstrækkeligt til at tage ordentlig hånd om problemerne på førtidspensionsområdet.

Om puljeordningerne vil jeg bare sige, at hr. Bertel Haarder kan få en meget langvarig debat i dag, hvor Venstre så kan mene, at vi nu går på jagt efter puljeordningerne for at varetage det traditionelle daginstitutionssynspunkt. Den kunstige modsætning, som hr. Bertel Haarder forsøger at fremme, bliver vi nødt til at slå ned med det samme. Der er ikke nogen modsætning, puljeordningerne vil være et supplement, puljeordninger er kommet for at blive, og det, vi skal se på, er, hvor de eventuelt skal ændres, så de måske kan fungere bedre. Der er mange problemer også i puljeordningerne, som egentlig fortjener at blive drøftet mere fordomsfrit, end hr. Bertel Haarder lægger op til, f.eks. problemet med, at forældre vedvarende er aktive i den puljeordning, deres børn er omfattet af. Det er f.eks. et af de problemer, som folk repræsenterende partier med folkestyretraditionen også må gå ind i en debat om, og det er et af de problemer, der omtales i en anden diger rapport, hr. Bertel Haarder måske skulle studere nærmere.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg er glad for, at fru Hanne Thanning Jacobsen erklærer sig enig i det synspunkt, at forældre i almindelighed selv skal bestemme, men så føjer hun jo alligevel til, at hun i dette tilfælde gerne vil kigge på kvaliteten og måske stille nogle minimumskrav, og det var præcis det, der bekymrede mig. Man skal altså pakke puljeordningerne ind i noget bureaukrati og central bestemmesyge, og det er det, vi er modstandere af, og det, jeg også kan forstå at Kristeligt Folkeparti er modstander af. Fru Inger

Stilling Pedersen er jo prisværdigt ærlig, når hun siger, at dette er et spørgsmål om, at fire regeringspartier skal blive enige. Det er ærlig snak, og det burde regeringen meget oftere erkende og sige åbent, for i betragtning af, hvad fru Inger Stilling Pedersen sagde, er det, der står i bemærkningerne, hvor der gives en helt anden og altså til dels falsk forklaring på, hvorfor vi behandler dette forslag, jo næsten vildledning af Folketinget.

Nok om det, men det er da en spændende, principiel debat, vi har, om, hvorvidt vi tør garantere folk muligheden for at få større indflydelse på måden, deres børn skal passes på, eller om vi er lidt bekymrede og vil kigge på det, om der nu skal stilles minimumskrav osv. Det er da en spændende debat, og det er jo den debat, der går igennem hele vores velfærdsstat, og den kan jeg forsikre at Venstre vil bidrage til i vores oppositionsperiode, så socialministeren hører nærmere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 240:

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse. (Modregning af visse restancer til det offentlige).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 17/3 93).

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

I bestræbelserne på at nedbringe restancerne til det offentlige blev der i forbindelse med aftalen om finanslov 1993 aftalt, at der skulle

[Anne-Marie Meldgaard]

gives mulighed for at modregne visse offentlige krav i børnefamilieydelsen.

Lovforslaget skal for det første sikre, at den pågældende borgers eller families restance til det offentlige nedbringes, og for det andet hindre, at familier spekulerer i restancer til det offentlige, men ikke mindst give borgerne et kraftigt incitament til at få restancen afviklet.

Som vi ved, er børnefamilieydelsen en skattefri og indkomstuafhængig ydelse, som udbetales til personer med børn. Derfor er det endnu mere vigtigt at fastslå, at modregningen i børnefamilieydelsen alene kan ske, når der er tale om krav, der vedrører barnet. Det drejer sig i dette tilfælde om betaling for dagpleje eller daginstitution og skolefritidsordning.

De samlede restancer vedrørende daginstitutioner udgjorde ved udgangen af 1991 ca. 320 mio. kr. Det er et restancebeløb, der er ret uacceptabelt, men af hensyn til at børnefamilieydelsen fortsat skal komme børnefamilierne til gode, foreslås det dog, at modregningen kun skal omfatte 1/3 af de enkelte udbetalinger. Det kan jeg tilslutte mig.

På den baggrund skal Socialdemokratiet anbefale forslaget til hurtig vedtagelse.

Endvidere skal jeg på CD's vegne meddele, at de også støtter forslaget.

Per Tærsebøl (KF):

Forslaget går i al sin enkelthed ud på at give mulighed for at modregne restancer vedrørende dagpleje eller daginstitution og skolefritidsordning i børnefamilieydelsen. Forslaget er en del af finanslovaftalen, og Det Konservative Folkeparti kan støtte det. Det er generelt ikke hensigtsmæssigt at udbetale offentlige ydelser til personer eller familier, hvis de pågældende skylder det offentlige penge.

Der skal naturligvis være balance i tingene, og forslaget er derfor også begrænset på to områder. For det første kan der kun modregnes i børnefamilieydelsen, når der er tale om restancer, der vedrører barnet. For det andet er det kun 1/3 af ydelsen, der kan tilbageholdes.

I Det Konservative Folkeparti ville vi uden betænkelighed kunne gå med til en højere andel; der er faktisk eksempler på, at selv velstående familier spekulerer i at undlade at betale for institutionsplads, og det er jo ikke særlig tiltalende.

Vi støtter det foreliggende forslag.

Peter Brixtofte (V):

Når man kommer efter to så fremragende talere, er der jo ikke meget at tilføje. Jeg kan helt tilslutte mig de argumenter, som de to foregående talere har fremført. Venstre støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Per Tærsebøl (KF):

Jeg vil ganske kort gøre Venstres ordfører opmærksom på, at det er forbudt at omgå sandheden så letsindigt, som hr. Peter Brixtofte gjorde før. (*Munterhed*).

Formanden:

Jeg har ikke konstateret noget, der strider mod forretningsordenen. (*Munterhed*). Det kan så være forretningsordenens fejl.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg skal indlede med at fastslå, at det selvfølgelig også er SF's principielle holdning, at man betaler, hvad man skylder, og det gælder selvfølgelig også hele daginstitutionsområdet, dagplejen og skolefritidsordningerne.

SF kan tilslutte sig forslaget, idet vi lægger vægt på den understregning, der er af, at det kun gælder forhold, som har særlig tilknytning til barnet, og ikke andre, og at modregningen højst kan omfatte op til 1/3 af ydelsen.

Vi vil under udvalgsarbejdet prøve at afdække, hvilke grupper det egentlig er, der skylder de ca. 320 mio. kr. Det er immervæk mange penge.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører på dette område ikke kan være til stede, er det mit privilegium at sige, at det intet har med finanslovaftalen at gøre, når jeg nu siger, at vi kan støtte dette forslag. Det er udelukkende, fordi der er tale om sund fornuft.

Dorit Myltoft (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører i denne sag, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede, skal jeg meddele følgende:

Det foreliggende forslag er et led i den intensivering af restanceinddrivelse, som nu har stået på i et par år. Folketinget har tidligere vedtaget mulighed for at tilbageholde en større

[Dorit Myltoft]

andel af lønnen ved restancer. Det er også vedtaget, at man kunne inddrage bevillinger ved restancer til det offentlige, f.eks. ved skatterestancer, og nogle af disse tiltag, f.eks. bevilingsinddragelsen, har vist sig at være overordentlig effektive.

Det foreliggende forslag skal ses i dette lys. Det er i øjeblikket over 320 mio. kr., forældre skylder vedrørende daginstitutioner til deres børn. Der er måske en tendens til, at forældre udskyder denne betaling, fordi de ved, at det i dag ikke er lovligt at tilbageholde offentlige krav i børnefamilieydelsen. Derfor er der ingen risiko ved at oparbejde en gæld til daginstitutionerne, fordi der ikke kan gøres modkrav i børnefamilieydelsen, men det vil der blive med dette lovforslag.

Det har været diskuteret, om forslaget vil have social slagside, men Det Radikale Venstre mener ikke, at det vil være tilfældet, idet undersøgelser har vist, at det ikke entydigt er socialt dårligt stillede familier, som har gæld til daginstitutioner. Disse vil jo ofte have friplads.

Det Radikale Venstre anser hovedeffekten af dette forslag for at være forebyggende. Når det nu bliver muligt at gøre modkrav i børnefamilieydelsen, vil fristelsen til at oparbejde store restancer i dagstitutionsbetalingen selvfølgelig nedsættes væsentligt, og vi skal nok derfor koncentrere os om det forebyggende sigte frem for det sigte at få inddraget de restancer, der findes i øjeblikket.

Det Radikale Venstre anser det for sandsynligt, at restancemængden fremover vil blive langt mindre, og kan derfor anbefale forslaget.

Jeg skal også meddele, at Kristeligt Folkeparti støtter forslaget.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne takke for, at jeg har haft lejlighed til her at lytte til ene helt igennem fremragende taler, og dermed også takke for den samlede tilslutning, der har været.

I spørgsmålet om social slagside, som blev nævnt af den radikale ordfører, er jeg fuldstændig enig, idet den radikale ordfører sagde, at det er jo vigtigt her, som det også blev sagt af den socialdemokratiske ordfører, at holde fast i, at børnefamilieydelsen er en indkomstuafhængig ydelse, og at børnefamilieydelsen er en integreret del af vores skattesystem, der skaber

en udjævning i forhold til, hvor stor en familie er, hvor mange børn man har, hvorimod børnetilskud ikke er omfattet af denne lovgivning. Derfor er jeg også helt enig i de bemærkninger, der har været fremsat om det sociale aspekt.

Jeg takker for modtagelsen og håber, at forslaget kan blive behandlet hurtigt i udvalget og blive gennemført her i salen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 241:

Forslag til lov om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Afgiftsfrit byggeri i 1993 og 1994).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 17/3 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Da Socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Klaus Hækkerup, ikke kan være til stede her i salen i dag, skal jeg på Socialdemokratiets vegne sige følgende:

Det lovforslag, Folketinget nu tager fat på at behandle, drejer sig om at fritage dele af investeringerne i bolig- og institutionsbyggeri for realrenteafgift. Det drejer sig om investeringer foretaget af visse realrenteafgiftspligtige pensionskasser m.v. Med lovforslaget gennemføres der dels en ophævelse af de hidtil gældende maksimumsrammer for det samlede investerede beløb, inden for hvilket der kan ydes afgiftsfritagelse, dels afgiftsfritages alt nybyg-